

**Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 7561/07
10.04.2008. godina
Beograd**

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu u veću sastavljenom od sudija: Olge Đuričić, predsednika veća, Tomislava Medveda i Obrada Andrića, članova veća, sa savetnikom Milanom Komlenovićem, zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi AA, čiji punomoćnik je AB, advokat, protiv rešenja tuženog Ministarstva rada i socijalne politike Republike Srbije, Sektor za socijalnu zaštitu, Odeljenje za poslove u oblasti populacione politike i finansijske podrške porodici sa decom broj 183-00-02329/2006-13 od 17.07.2007. godine, u predmetu dečjeg dodatka, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 10.04.2008. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA I PONIŠTAVA rešenje Ministarstva rada i socijalne politike Republike Srbije, Sektor za socijalnu zaštitu, Odeljenje za poslove u oblasti populacione politike i finansijske podrške porodici sa decom broj 183-00-02329/2006-13 od 17.07.2007. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužilje izjavljena protiv rešenja Opštinske uprave Kraljevo broj 316 od 24.11.2006. godine, kojim joj nije priznato pravo na dečiji dodatak za četvrtu dete, počev od 23.11.2006. godine, jer osim odgovarajućeg stambenog prostora poseduje i druge nepokretnosti, suprotno članu 6. stav 1. Zakon o finansijskoj podršci porodici sa decom.

U tužbi, podnetoj preko punomoćnika tužilja osporava zakonitost rešenja tuženog organa zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava. Istiće da živi u stanu koji nije njen, a otac maloletne dece živi u Crnoj Gori i da sa njim nije venčana, tako da isti ne doprinosi njihovom izdržavanju. Takođe ističe da navod da poseduje nepokretnost u površini od 13,75 m² u kome njen suprug obavlja delatnost, nije tačan, jer taj prostor nije u njenoj svojini već je iznajmljen ugovorom o zakupu na određeno vreme, a što se može i zaključiti iz samog ugovora o zakupu poslovnih prostorija Ov. br. 5680/06 od 07.06.2006. godine, koji prilaže uz tužbu. Pored navedenog ističe da je četvrtu dete maloletni MM rođen 20. godine i da je teško bolestan, tako da nema osnovnih sredstava za izdržavanje a kamoli za lečenje deteta. Predlaže da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je u svemu ostao kod razloga iz obrazloženja osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Nakon ocene navoda tužbe, odgovora na tužbe, kao i celokupnih spisa predmeta ove upravne stvari, a u smislu člana 39. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96), Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba je osnovana.

Iz spisa predmeta i obrazloženja osporenog rešenja proizlazi da je rešenje prvostepenog organa pravilno jer prema odredbi člana 6. stav 1. Zakona o finansijskoj podršci porodici sa decom je predviđeno da se dečiji dodatak ostvaruje ako podnositelj zahteva, odnosno članovi njegove porodice ne poseduju nepokretnosti na teritoriji Republike Srbije, osim odgovarajućeg stambenog prostora koji odgovara potrebama pojedinca, odnosno porodice, a iz ugovora o zakupu poslovnih prostorija od 21.11.2006. i 07.06.2006. godine može se utvrditi da porodica žalilje, ovde tužilja pored stambenog prostora od 60 m² poseduje i druge nepokretnosti od 13,75 m² u kome suprug žalilje obavlja zanatsku delatnost, pa je stoga njen zahtev za priznavanje prava na dečiji dodatak valjalo odbiti.

Međutim, po oceni Vrhovnog suda Srbije, osnovano se tužbom ističe da je osporeno rešenje doneto povredom zakona na štetu tužilje. Ovo stoga što ni u prvostepenom postupku, a ni u postupku po žalbi pred tuženim organom, nije utvrđena odlučna činjenica o tome da li tužilja poseduje stambeni ili poslovni prostor od čijeg izdavanja u zakup bi mogla da ostvaruje prihode - u smislu odredbe člana 6. Zakona o finansijskoj podršci porodici sa decom. Prema pravnom stavu Vrhovnog suda Srbije, smisao citirane odredbe je da ne mogu ostvariti pravo na dečiji dodatak lica koja imaju svojinu nad poslovnim prostorom pa stoga mogu da budu u poziciji da ostvare prihode po osnovu izdavanja u zakup tog prostora. Smisao citirane odredbe nije da obuhvati krug lica koja su uzela u zakup određen poslovni prostor radi obavljanja poslovne delatanosti, jer plaćanje zakupnine predstavlja za njih rashod, a ne prihod u smislu odredbi Zakona o finansijskoj podršci porodici sa decom ("Službeni glasnik RS", br. 16/02 i 115/05). Stoga, uzimanje u zakup poslovnog prostora ne predstavlja razlog za odbijanje zahteva za priznavanje prava na dečiji dodatak u smislu člana 6. Zakona o finansijskoj podršci porodici sa decom.

U ponovnom postupku neophodno je tačno utvrditi da li tužilja, odnosno članovi njene porodice poseduju stambeni ili poslovni prostor u svojini, a zatim u smislu odredbe člana 6. Zakona o finansijskoj podršci porodici sa decom i Pravilnika o bližim uslovima i načinu ostvarivanja prava na finansijsku podršku porodici sa decom ("Službeni glasnik RS", br.29/02, 80/04 i 123/04), da li ispunjava uslove da joj se prizna pravo na dečiji dodatak i doneše novo na zakonu zasnovano rešenje.

Iz iznetih razloga, Vrhovni sud Srbije je odlučio kao u dispozitivu ove presude primenom odredbe člana 41. stav 2. u vezi člana 38. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ" broj 46/96), s tim što su primedbe suda iznete u ovoj presudi obavezne za tuženi organ u skladu sa članom 61. navedenog zakona.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 10.04.2008. godine, U. 7561/07

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Milan Komlenović, s.r. Olga Đuričić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

RS